

OD PIATEJ JAMKY V POHODE

ROZHOVOR: Petra SCHERHAUEROVÁ •
FOTO: Marek VELČEK

Natália Hečková je dnes našou najlepšou amatérskou hráčkou.

V tohtoročnej turnajovej sezóne dosiahla obrovské zlepšenie a posunula svoj golf výkonnostne opäť o kúsok ďalej. Na Majstrovstvách sveta v Argentíne zahrala spomedzi našich dievčat najlepšie a vyrovnala výkon Zuzany Kamasovej z roku 2004. Natáliiným hlavným trénerom je už štyri roky Jozef Zvonček, na ktorom si váži jeho prístup a dôslednosť. Ich spolupráca očividne funguje. Zahrať osemnásť jamiek s výsledkom tri nad par na turnaji, akým sú Majstrovstvá sveta, hovorí samo za seba.

Natália, práve ti skončil tenisový tréning. Len tak mimo chodom, ktorý šport je pre teba hlavný a ktorý doplnkový?

Vlastne ani neviem. Tenis trénujem viac ako golf, ale zase chodievam častejšie na golfové turnaje. Oba športy vnímam tak, že niekedy môže jeden pomôcť aj tomu druhému. Pri tenise si udržujem dobrú kondičku, ktorá mi pri golfe dosť pomáha. Ale niekedy to môže aj uškodiť. V tenise sa do toho ide s veľkou silou, na druhej strane golf silu absolútne nepotrebuje.

Nedávno si sa vrátila z Majstrovstiev sveta v Argentíne. Ako vyzerala tvoja príprava? Aj si v rámci dodaľovania formy stihla doma odohrať nejaký ten turnaj?

Tesne pred Argentínou som hrala na jednom turnaji v Báči, kde sa mi dokonca podarilo vylepšiť hodnotu môjho handicapu z 2,4 na 2,1. Ten turnaj mi dosť pomohol, lebo sa mi podarilo hrať v minuse, čo ma dosť naladilo pred samotným turnajom v Argentíne. Čo sa týka golfového tréningu, bolo sice trochu chladnejšie, ale trénovala som vonku. Nechcela som ísť do haly, keď som vedela, že ma čaká ešte outdoorový turnaj.

Podarilo sa ti zúročiť to, čo si mala doma natrénované? Aký si mala pocit zo svojej hry v Argentíne?

Nikdy predtým som na takom významnom turnaji nebola a tesne pred prvým odpalom, keď nám rozdávali scorekarty, som zrazu chytala strašné nervy, ale úplne strašné. Celá som sa triasla, môj kedik si to všimol a trochu ma upokojoval. Potom za mnou prišiel Rastko Antala a tiež sa ma pýtal: „Natália, s tebou je čo?“ Povedala som mu, že neviem, ale že sa nedokážem prestať triať. Ani sama neviem, ako to prestalo. Postavila som sa na odpalisko a odpal mi celkom vyšiel. Postupne to prestávalo a na takej piatej jamke už som bola v tej svojej pohode, na ktorú som zvyknutá. Potom sa mi hralo super ako vždy a už som ten stres až tak nevnímala. Nepátrím k hráčom, ktorí na ihrisku počas turnajov nejako veľmi stresujú. Počas cvičných kôl som si to až tak neuvedomovala, ale cestou v autobuse pred prvým kolom mi došlo, kam to vlastne idem a na akom turnaji sa zúčastňujem. Pri každej nevydarenej rane na drivingu som z toho bola úplne na nervy.

Akého si mala kedika?

Nebol zlý, ale neboli ani úplne najlepší. A nebol ani najhorší, určite aj on prispel k môjmu výsledku. Ani mi veľmi neradil, lebo vôbec, ale vôbec neveredol po anglicky. Skôr sa mi snažil niečo pripomenúť, na niečo ma upozorniť. Na papieriku mal napísané slovíčka ako vietor, pravá strana, ľavá strana a podobne, takže stále, keď mi chcel niečo povedať, vytiahol papierik so slovíčkami. To bolo dosť vtipné.

Ako hodnotíš samotnú hru a výkon, ktorý si v Argentíne podala?

Ja som celkom spokojná s tým, ako som hrala. Ani som neočakávala, že sa mi podarí tak zahrať. Pravdepodobiac, ešte pred turnajom som mala pocit, že ja budem tá, ktorá to celému tímu možno bude trochu kazíť, no to sa nako-nieco ukázalo ako celkom zbytočná obava.

V čom môžu tebe samej turnaje takéhoto významu najviac pomôcť? Aká to bola pre teba skúsenosť?

Určite to bola úžasná skúsenosť. Bolo to veľmi dôležité aj kvôli tomu stresujúcemu začiatku. V živote som nezažila taký pocit pred turnajom. Vždy som na turnaj nastupovala so sebadôverou a teraz tá triaška.... Bolo to hrozné, no musela som to zvládnuť. Je úžasné, že som bola na turnaji, kde boli také kvalitné hráčky ako napríklad Jessica Korda a iné, o mnoho lepšie hráčky ako ja. To ti potom tak dôdje, že teraz jednoducho nemôžeš zahrať nad osmedesiat rán alebo ešte horšie.

Aj si videla Jessicu hrať naživo?

Žiaľ nevidela, lebo vždy hrala na inom ihrisku, ako ja. Je mi to trochu lúto, lebo som sa na ňu fakt chcela pozrieť ako šívah napríklad. Ale videla som ju v nahrávacích záznamoch z hry, ktoré nám premietali pri večeri.

Aký bol turnaj po organizačnej stránke?

Mne sa to zdalo byť super. Na takom velkom turnaji som sa zúčastnila po prvý krát. Ale niektoré dievčatá, ktoré už na majstrovstvách sveta boli, hovorili, že už to predtým bolo aj lepšie. Neviem to posúdiť, ja som veľmi spokojná.

Čo sa týka vás troch ako tímu, aký ste boli s Lujzou Bubánovou a Vicky Tomko tím?

Myslím, že ako tím sme boli veľmi dobrý, nemali sme žiadne problémky, jedna druhú sme podporovali. Ďahali sme sa navzájom, stále sme sledovali aktuálne skóre každej z nás. Veľmi dobre sa nám spolupracovalo s kapitánom Rastom Antalom. Bol naozaj veľmi super. Bol so mnou na ihrisku, podporoval ma, veľmi mi to pomáhalo.

Natália, v tomto roku si sa zúčastnila na niekolkých zahraničných turnajoch v rámci reprezentačných výjazdov. Na ktorom z nich si podala najlepší výkon?

Najlepšie sa mi hralo asi na Majstrovstvách sveta v Argentíne a aj najlepší výkon som podala asi tam. Na tých zahraničných turnajoch sa mi nie vždy podarilo zahrať tak, ako som chcela, ale hralo sa mi všeade dobré.

V tomto roku si dosiahla obrovské zlepšenie, o čom svedčia nie len výsledky, ale aj to, v akej pohode si hrala, ako si prechádzala turnajmi, dokonca turnajmi najväčšieho významu. Čo tā čaká teraz v zimnej príprave? Indoor, alebo si pôjdeš zahrať niekam mimo Slovensko?

Indoor je takou náhradou, lebo trénovať treba aj v zime. Ale nerada hrám v indoore, hlavne kvôli podložkám. Keď to čo i len trocha pôjde, chcela by som ísť za golfom niekam, kde sa bude dať hrať vonku. V tomto roku by som mala ísť hrať do Tunisu s mojím trénerom, takže v zime budem hrať nielen v indoore, ale niečo natrénujeme aj vonku.

Kto je dnes tvojím golfovým trénerom?

Trénujem s Jozefom Zvončekom z Golf Bell Academy a s Johnom Carrollom. S Johnom trénujem druhý rok a učí ma hlavne rany do vetrov, rany z piesku a course management. Pán Zvonček ma trénuje už dlhšie a myslím povedať, že mne ako tréner veľmi sadol.

Vyhovuje mi ako trénuje, tréning s ním mi stále dáva naozaj veľmi veľa. Ľudia si myslia, že slovenskí tréneri už nemajú hráčom čo dať, že treba ísť trénovať do Ameriky. Mne vie pán Zvonček vždy pomôcť. Keď mám, napríklad, nejakú chybu v šivihu, tak mi ju vždy dokáže opraviť. Páči sa mi na ňom, že je taký dôsledný. Keď niečo neurobím tak, ako mám, opakujeme to tisíci krát, až kým to nie je v poriadku.